

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(ДРС)

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40
E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

на № _____ від _____ 20__ р.

РІШЕННЯ
про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянула проект Закону України «Про внесення змін до Митного кодексу України щодо дерегуляції господарської діяльності» (далі – проект Закону), а також документи, що надані до нього листом Міністерства економіки України від 08.03.2023 № 3623-02/9945-03.

За результатами проведеного аналізу проекту Закону та аналізу його регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 та 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон), ДРС

встановила:

проект Закону розроблений з метою реалізації прийнятих рішень Міжвідомчої робочої групи з питань прискореного перегляду інструментів державного регулювання господарської діяльності (далі – МРГ) та удосконалення регуляторного середовища шляхом скасування не актуальних інструментів державного регулювання.

Проте, проект Закону не може бути погоджений та потребує доопрацювання з огляду на наступне.

Проектом Закону запропоновано пункт 17 частини першої статті 282 та підпункт 5 пункту 4 розділу XXI «Прикінцеві та перехідні положення» Митного кодексу України виключити.

Разом з тим, пунктом 17 частини першої статті 282 Митного кодексу України визначено, що при ввезенні на митну територію України або вивезенні за її межі від оподаткування митом звільняються технічні та транспортні засоби, у тому числі самохідні сільськогосподарські машини, що працюють на біопаливі та класифікуються за кодами згідно з УКТ ЗЕД, визначеними статтею 7 Закону України «Про альтернативні види палива», якщо такі товари не виробляються в

Державна регуляторна служба України

РІШЕННЯ № 132 від 06.04.2023

Підписав: Михайлов Олексій Сергійович

Сертифікат: 4FD4BFDE9E1BAF3A040000087690000DD390100

Дійсний: з 14.06.2022 19:25:00 по 14.06.2023 19:25:00

Україні. Порядок ввезення зазначених технічних та транспортних засобів, у тому числі самохідних сільськогосподарських машин, визначається Кабінетом Міністрів України.

Також підпунктом 5 пункту 4 розділу XXI «Прикінцеві та перехідні положення» Митного кодексу України визначено, що до 1 січня 2019 року техніка, обладнання, устаткування, що використовуються для реконструкції існуючих і будівництва нових підприємств з виробництва біопалив і для виготовлення та реконструкції технічних і транспортних засобів з метою споживання біопалив, які класифікуються за кодами УКТ ЗЕД, визначеними статтею 7 Закону України «Про альтернативні види палива», якщо такі товари не виробляються та не мають аналогів в Україні. Порядок ввезення зазначених товарів визначається Кабінетом Міністрів України.

При цьому протоколом № 1 МРГ прийнято рішення скасувати висновок про те, що товари, які використовуються для розвитку виробництва і забезпечення споживання біологічних видів палива, не виробляються та не мають аналогів в Україні.

Пропонуємо пункти 3 та 4 частини першої проекту Закону викласти у редакції, що враховує рішення протоколу № 1 МРГ, зокрема залишити норму щодо звільнення від оподаткування митом технічних та транспортних засобів, у тому числі самохідних сільськогосподарських машин, що працюють на біопаливі та класифікуються за кодами згідно з УКТ ЗЕД, визначеними статтею 7 Закону України «Про альтернативні види палива», якщо такі товари не виробляються в Україні.

Засадами державної регуляторної політики, визначеними Законом, встановлюється необхідність доведення регуляторним органом доцільності прийняття та впровадження в дію кожного окремого регуляторного акта.

При цьому, враховуючи вимоги статті 21 Закону, ДРС приймає рішення про погодження або про відмову в погодженні проектів регуляторних актів з урахуванням як самого проекту акта, так і супровідних до нього документів, визначених цим Законом, обов'язковим серед яких є, насамперед, аналіз регуляторного впливу (далі – АРВ).

Відповідно до вимог статті 1 Закону АРВ – документ, який містить обґрунтування необхідності державного регулювання шляхом прийняття регуляторного акта, аналіз впливу, який справлятиме регуляторний акт на ринкове середовище, забезпечення прав та інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також обґрунтування відповідності проекту регуляторного акта принципам державної політики.

У цьому випадку наданий розробником АРВ до проекту Закону не в повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами) (далі – Методика).

Так, у розділі I «Визначення проблеми» АРВ згідно з вимогами Методики, розробник має чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом

державного регулювання; зазначити дані у числовій формі, які б обґрунтовували наявність проблеми, її масштаб та важливість; зробити аналіз цієї проблеми та оцінку її важливості, зокрема, зробити короткий аналіз причин, через які вона виникла, та описати масштаб проблеми.

Однак розробником не доведено, що надана для погодження редакція проекту Закону дозволить вирішити визначені проблеми та досягнути задекларованих цілей.

В зазначеному розділі АРВ розробник вказує, що на засіданні МРГ від 26.01.2023 прийнято рішення про доцільність скасування наступних інструментів державного регулювання у сфері регулювання Мінекономіки, які втратили актуальність, не виправдано застосовуються та відповідно засмічують регуляторне поле, зокрема, висновок про те, що товари, які використовуються для розвитку виробництва і забезпечення споживання біологічних видів палива, не виробляються та не мають аналогів в Україні. Проте, в проекті Закону відсутня норма щодо виключення відповідного висновку.

Враховуючи зазначене, наведена в цьому розділі АРВ інформація не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципу доцільності, оскільки розробником не доведена наявність проблеми, що потребує державного втручання, та не обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою її вирішення.

У розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» АРВ розробник повинен визначити всі прийнятні альтернативні способи досягнення цілей державного регулювання, обрати для проведення оцінки альтернативних способів досягнення цілей не менше двох альтернатив, стисло описати їх та навести аргументи щодо переваги обраного способу. Зауважуємо, що при розробці АРВ необхідно зробити всебічний аналіз ситуації та описати не лише позитивні, а й негативні фактори.

Однак, розробник обмежився виключно текстовим і формальним описом вигод і витрат держави, громадян та суб'єктів господарювання від застосування обраних альтернатив.

Під час розгляду інформації, наведеної розробником у таблиці «Оцінка впливу на сферу інтересів громадян» Альтернатива 2 «Прийняття проекту акта» встановлено, що вигодами для громадян є покращення соціального забезпечення, але не зазначений механізм реалізації цього.

Окрім цього, в таблиці «Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання» Альтернатива 2 «Прийняття проекту акта» зазначено, що для суб'єктів господарювання передбачається лише незначні витрати на ознайомлення з регуляторним актом, а інші додаткові адміністративні витрати відсутні.

Водночас, пунктом 3 частини першої проекту Закону пропонується виключення норми щодо звільнення від оподаткування митом (податкові пільги) технічних та транспортних засобів, у тому числі самохідних сільськогосподарських машин, що працюють на біопаливі та класифікуються за

кодами згідно з УКТ ЗЕД, визначеними статтею 7 Закону України «Про альтернативні види палива», якщо такі товари не виробляються в Україні, що в свою чергу призведе до збільшення фінансового навантаження на суб'єктів господарювання.

Крім того, у вказаній вище таблиці розробник зазначає лише про одного суб'єкта господарювання, що підпадає під дію регулювання, зважаючи на те, що суб'єкти господарювання у своїй діяльності можуть отримувати більше ніж одну адміністративну послугу в різних сферах господарської діяльності, тому неможливо встановити їх точну кількість.

Повідомляємо, що відсутність чітко встановленого кола таких суб'єктів господарювання не дозволять в подальшому здійснити розрахунки витрат, згідно з Додатками 2-4 до Методики.

Інформуємо, що аналіз вигод та витрат показує соціальну та економічну доцільність запропонованого регулювання, допомагає оцінити вплив, який може мати регуляторний акт на інтереси різних груп (держава, суб'єкти господарювання).

Підсумовуючи викладене, вказані обставини унеможливають надання об'єктивної оцінки тому, наскільки обраний розробником спосіб державного регулювання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

У зв'язку з неналежним опрацюванням попередніх розділів АРВ, у розділі IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу з урахуванням системи бальної оцінки ступеня досягнення визначених цілей, не проаналізовано причини відмови від застосування того чи іншого способу та аргументи на користь обраного, що є порушенням принципу ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

У розділі V «Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми» АРВ розробником не описано механізм дії запропонованого регулювання з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації його вимог.

Слід наголосити, що у цьому розділі розробником не зазначено яку проблему розв'яже саме виключення норми щодо звільнення від оподаткування митом (податкові пільги) технічних та транспортних засобів, у тому числі самохідних сільськогосподарських машин, що працюють на біопаливі та класифікуються за кодами згідно з УКТ ЗЕД, визначеними статтею 7 Закону України «Про альтернативні види палива», якщо такі товари не виробляються в Україні.

Також розробником не враховано, що механізм реалізації регуляторного акта має бути безпосередньо пов'язаний із цілями та очікуваними результатами

регуляторного акта, тобто, яким чином будуть діяти положення проекту Закону, та якою прогнозується ситуація після набрання регуляторним актом чинності.

При підготовці розділі VIII «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» наводиться перелік показників результативності відповідного акта, які в подальшому стануть основою для відстеження результативності такого регуляторного акта. Саме за допомогою показників результативності можна визначити чи досягає регуляторний акт мети, заради якої його було прийнято.

Проте, в АРВ не зазначені додаткові показники результативності у кількості, яка передбачена вимогами Методики.

Виходячи з наведеного, за результатами розгляду проекту Закону та аналізу його регуляторного впливу встановлено, що проект регуляторного акта розроблений без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики: доцільності, ефективності та збалансованості, визначених вимогами статті 4 Закону; статті 5 Закону, в частині недопущення прийняття регуляторних актів, які є непослідовними або не узгоджуються чи дублюють діючі регуляторні акти та статті 8 Закону, в частині підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики.

Ураховуючи зазначене, керуючись частиною четвертою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державна регуляторна служба України

вирішила:

відмовити в погодженні проекту Закону України «Про внесення змін до Митного кодексу України щодо дерегуляції господарської діяльності».

**В. о. Голови Державної регуляторної
служби України**

Олексій МИХАЙЛОВ